

El nostre camí sinodal amb tota l'Església

Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona

Fer el camí sinodal pot semblar, donant-hi una primera mirada, una mica complicat, perquè no en tenim pas gaire experiència. Però si reflexionem sobre què és l'Església, copsem que és misteri de comunió i missió. En el cor de la santa Església hi batega la mateixa vida divina, ja que ella és «un poble reunit en virtut de la unitat del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant» (St. Cebrià de Cartago). Adonem-nos bé que som comunió, expressió enmig del món de la unitat de la Trinitat eterna! Caminar junts és una realitat pròpia de l'Església. I justament la paraula «sínode» significa «caminar junts». Si ens observem a nosaltres mateixos, constatem que no hi ha res que ens omplint el cor com l'experiència de comunió, d'unitat.

També, però, hem de tenir en compte una realitat bàsica, i és que no serem més sinodals perquè farem el camí sinodal, sinó que justament és a l'inrevés: com que som Església, celebrem i vivim el que som, caminem juntament amb els altres, fem el camí sinodal. Ser sinodals demana viure sinodalment en tota ocasió, suposa canviar la nostra manera de relacionar-nos i comunicar-nos, implica canvis profunds en la nostra ment, en el nostre cor, en la nostra organització, per a ser fidels a la vida i missió que

Déu ens confia. El camí sinodal que som convidats a fer, seguint la invitació del sant pare Francesc, no l'hem d'entendre, doncs, com una estructura estranya afegida. Entrar en l'escola de la comunió per a viure la missió eclesial, demana de tots i cada un de nosaltres una conversió fonamental: entendre que, quan anem sols, sí que podem anar més ràpids, però, si volem anar més lluny, hem de fer camí amb els altres.

En els moments eclesials que estem vivint a la nostra diòcesi, ens trobem, providencialment, amb el camí sinodal que el Papa convida tota l'Església a fer per a la preparació del Sínode de Bisbes de l'octubre del 2023. Ell vol que les Esglésies d'arreu del món aportin la seva reflexió, pregària, escolta, diàleg i discerniment sobre la sinodalitat eclesial. Per a Francesc, aquest camí que ens invita a realitzar no consisteix a omplir fulls i produir documents, sinó a «fer que germinin somnis, suscitar profecies i visions, fer florir esperances, estimular la confiança, embenar ferides, entreteixir relacions, ressuscitar una aurora d'esperança, aprendre els uns dels altres, i crear un imaginari positiu que il·lumini les ments, enardeixi els cors, doni força a les mans».

